

Jordi Arbonés

Barcelona, 1 febrer 96

Benvolgut Jordi

Et contesto algunes de les teves preguntes, sense cap ordre ni concert. "En principi" l'editor sempre ha de demanar permís per a vendre la traducció, reeditar en forma diferent a com havia editat, etc. El problema actual és que abans de la llei de la propietat intel·lectual sovint no existien contractes i que molts suposen —no sé fins a quin punt amb certesa— que els drets, i el manega i desmanega, eren exclusivament dels editors. En qualsevol cas, tu mateix, o a través de l'AELC si t'estimes més que es faci des del col·lectiu —jo crec que és una gestió que hem d'assumir—, pots demanar els aclariments que pertoquin. En qualsevol cas jo demanaria que l'editor fes un nou contracte "al dia", encara que fos sense tocar ni cinc, això cobriria les contingències futures.

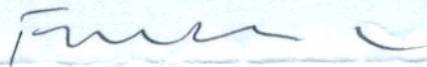
Ministerio. Tothom pot proposar-hi obres: particulars, editors, institucions. Segons que crec. Però qui fa la selecció de debò és un jurat d'unes 10 persones. (Jo n'he format part.) Cada membre sotmet una llista de set o vuit títols i, amb la suma de totes les llistes i en roda de votacions, se'n deixen entre cinc i deu, que tothom es mirarà i d'entre els quals en sortirà el guanyador. No cal que et digui que hi ha molts interessos: gallecs, bascos i catalans procurem tàcitament de col·locar un nom a la llista final; els acadèmics procuren ficar-hi un catedràtic d'indoeuropeu amic seu o cosa similar, i els traductors un col·lega que, de tant en tant, els passa feina. La veritat és que, atesa la diversitat, és impossible triar molt bé. Les teves traduccions, que jo sàpiga, han estat sovint a les llistes, però encara no t'ha tocar mai "el rebre". Ves a saber si el PP no retallarà per aquí, si guanya, i aleshores sí que tuturut.

Per on sí han —hem— retallat ja, és per la banda d'aquí. Els ajuts de la ILC als editors per publicar traduccions han deixat d'existir. Ningú no n'estava massa content des de la ILC —jo inclòs—, excepte els grans editors que cada any sucaven una mica pel paquetet de les traduccions. Amb la retallada de pressupostos enorme —el de la ILC potser amb feines arribarà al 70 % de l'any passat— aquests ajuts han estat els primers a caure. En qualsevol cas, recorda que tant aquests com els de la Comissió Europea —cas del teu llibre de la Dinesen— són ajuts als editors. La meua pregunta sobre aquest segon cas ja va deixar aclarit que Columna t'havia pagat per la traducció més del que havia rebut de Brussel·les. Res a dir en aquest sentit.

Em llegiré amb atenció els articles sobre traducció. Crec que la reflexió que ve dels qui practiquen la traducció sempre és important i aporta un punt de vista força nou, des de dins.

Molts records i abraçades a tots,

Francesc Parcerisas

Jordi

10/2/96

Vay intentar enviar-te aquest fax qui-sap-les vegades i mai no passava. Vet aquí doncs que tornem al vell correu